

לד « לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתַי אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אַבְימֶלֶךְ וַיִּגְרָשׁהוּ וַיִּלְךְ: ב אַבְרָכָה אֶת יְהוֹנָדָה בְּכָל עַת הַמִּיד תַּחֲלֶתוּ בְּפִי: ג בַּיְהוֹדָה תַּתְּחִלֵּל נַפְשִׁי

— שִׁמוּשׁ תַּהֲלִים —

לילך לדרך

לדוד בשנותיו את טעמו וגו' (לד, א): [שימוש תהלים לפרק לד]. כשתלך לפני שר ושלטון אמור אותו עם שם שלו ותמצא חן והשם שלו פל"א. ועוד כשתצא לדרך אמור אותו עם שם שלו ותצליח והוא טוב גם כן לדרוש.

— זוהר תהלים —

שְׁלַחְנוּ, הַשְׂכִּינָה עוֹמֶדֶת שָׁם, וְהִצַּד הָאָחֵר עוֹמֵד שָׁם. כְּשִׁמְזַמֵּן הָאָדָם לְכַרֵּךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשְׂכִּינָה מִתְתַקְּנֶת (בהזמנה זו) לַגִּבִּי מַעֲלָה לְקַבֵּל בְּרָכוֹת, וְהִצַּד הָאָחֵר מִתְכּוֹפֵף. (ואם נתקנת בברכות לגבי מעלה והצד האחר אינו בכלל) וְאִם לֹא מִזְמִין הָאָדָם לְכַרֵּךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִצַּד הָאָחֵר שׁוֹמֵעַ וּמְכַשְׁשׁ לִהְיוֹת לוֹ חֵלֶק בְּאוֹתָהּ בְּרָכָה.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה אֵין הַזְמָנָה בְּשִׁאֵר הַבְּרָכוֹת? אֵלֹא אוֹתוֹ דִּבֵּר הַבְּרָכָה שְׂמֵבְרָכִים עָלָיו, הוּא הַזְמָנָה. וְכֵן וְרָאָה שְׂכָךְ זֶה, שֶׁזֶה שְׂמֵבְרָךְ עַל הַפְּרִי, אוֹתוֹ פְּרִי הוּא הַזְמָנָה וּמְבָרְכִים עָלָיו, וְאֵין לוֹ חֵלֶק לְצַד הָאָחֵר. וְקֹדֶם זֶה שֶׁהִיָּה אוֹתוֹ פְּרִי בְרִשׁוֹת הִצַּד הָאָחֵר, לֹא מְבָרְכִים עָלָיו, וְכָתוּב (ויקרא יט) לֹא יֵאָכֵל, בְּשִׁבִיל שְׂלֹא יִבְרְכוּ עַל אוֹתוֹ הַפְּרִי וְלֹא יִתְבָּרֵךְ הִצַּד הָאָחֵר. כִּינֵן שְׂעִיזָא מִרְשׁוֹתוֹ, יֵאָכֵל, וּמְבָרְכִים עָלָיו. וְהִיא הַזְמָנָה לְבְרָכָה. וְכֵן כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם שְׂמֵבְרָכִים עָלֵיהֶם, כָּלֵם

"לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתַי אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אַבְימֶלֶךְ וַיִּגְרָשׁהוּ וַיִּלְךְ" (לד, א). [זוהר תורה: זוהר חלק ב' דף קלז:]. אמר רבי שמעון הלבנ"ה כאשר נפרדת מן צד הטומאה ביום השבת, בשביל לקבל הארה מן השמ"ש, זה הוא "לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתַי אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אַבְימֶלֶךְ וַיִּגְו", ולאחר שנפרדה מן צד ההוא אז מתחברת עם השמ"ש, ומזמור זה מתחיל בכ"ב אותיות שמכניס השמ"ש בהלבנ"ה וּמְזַמֵּר זֶה בְּשִׁבִיל הַפְּרִשְׁת הַלְבַנ"ה מִן צַד הַטּוֹמְאָה, וַיִּשׁ בְּמִזְמוֹר הַזֶּה כ"ב הַאוֹתוֹת מֵהָאֵרֶת הַשְּׁמ"ש.

הזמנה והכנה לפני הברכות

אַבְרָכָה אֶת ה' בְּכָל עַת וַיִּגְו' (לד, ב): [זוהר במדבר - פ' בלק (דף קפ"א:)] פְּתַח וְאָמַר, (תהלים לד) אַבְרָכָה אֶת ה' בְּכָל עַת וַיִּגְו'. וְכִי מָה רָאָה דוֹד לומר אַבְרָכָה אֶת ה'? אֵלֹא רָאָה דוֹד שְׂצָרִיף הַזְמָנָה, וְאָמַר אַבְרָכָה. בְּגִלְל שְׂבִשְׂעָה שְׂאָדָם יוֹשֵׁב עַל

זיו זוהר

גדולה מכל הכ"ב אותיות של האלפ"א בית"א, ולכך התחלת הפסוקים באותיות האלפ"א בית"א.

סד. שבשבת קודש זמן עליית העולמות ואז הזדווגות תפארת במלכות הוא באופן היותר נעלה, והתפארת משפיע בה הארה